

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

III. De Natura & Varietate Proprietatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62656](#)

c. Cùm Ecclesia cit. n. 3. Unde hac in re, an unicus sufficiat, vel plures, & quot atque ad comparandam quasi possessionem exigantur, arbitrio judicis relinquendum, cum cit. Panormit. n. 24. censet cit. Menoch. n. 21.

35. Possessionem rerum quarumcunque, tam Civilem, quam Naturalem, possessoris morte naturali amittit, patet, cùm illæ à defuncto, neque corpore, neque animo detineantur. A vivente autem earum possessor aliter amittitur, si is velit: aliter, si is sit invitus.

36. Volens enim rerum, tam mobilium, quam immobilium, possessionem amittit non tantum corpore & animo simili: sed etiam animo solo: et si iste solus non sufficiat ad rem comparandam, l. Possideri cit. §. 6. ut, si antiquus possessor, in fundo alteri donato manens, constituat, se eum in postrem non suò, sed alienò vg. donatarii, nomine possidere, l. Si quis vi 17. in fine, ff. de Adquir. poss. Neque huic textui adveratur l. Quemadmodum 8. ff. eadem Rubr. corporis & animi actus factis clare requirens; quia cum illo facilè conciliatur, si de possessionis amissione corporis actu, vg. egressu ex fundo, inchoata intelligatur; nisi enim ad hunc accedat possessionis amittendæ animus, in ejus amissione præcipue spectandus, possessor retinebitur; etiamsi, cùm ejus dimissio ab animo inchoatur, possessionis amissionem non moretur; quod eam amittens rei corpore infistat, Glossa in cit. §. 6. V. Animò solo, Perez in C. de Adquir. poss. n. 25. & Bruneman in l. Quemadmodum cit. n. 2.

37. Invitus autem, uti & ignorans, aliter mobilium, aliter immobilium possessionem, amittit; illorum enim, sive mobilium naturalem & civilem possessionem amittit, cùm res est extra ejus potestatem; quod ab alio sublata, per fraudem tanquam sua

contraclata, extra custodiā posita & desperita, l. Possideri cit. §. 13. §. 18. l. Rem, que nobis 15. l. Si id 25. ff. l. Si rem 47. ff. de Adquir. poss. aut fugâ subducta sit. Sed hoc postrem in brutis animalibus, redeundi consuetudinem non habentibus; non etiam in servis & ancillis procedit; cùm istorum possesso civilis retineatur, donec ab alio occupentur, l. i. §. 14. ff. ibid, vel diu pro liberis le gesserint, l. Possideri cit. §. 10. cit. Molina disp. 15. n. 7. & Haunold. n. 243. Istorum autem, sive §. immobilium, vg. domis, aut fundi possesso amittitur. Imprimis, violentâ domini dejectione, vel ejus absentiâ & reversâ exclusione: si eam recuperandi animus deposituerit, vel quod accedere non ait, vel, cùm accederet, repulsam passus sit, l. Possideri cit. §. 8. l. Claro 6. §. 1. l. Etsi l. Si id 25. §. 2. ff. de Adquir. poss. Deinde fluminis aut maris inundatione tam diu permanente, ut emerito & recuperatio probabilis non sit, l. cit. §. 17. cit. Molina n. 5. Perez n. 26. & Haunold. n. 243. ita §. 17. cit. cum l. Qui universas 10. §. 3. ff. ibid. conciliantes.

ARTICULUS III.

De Natura & varietate Proprietatis.

S U M M A R I U M,

39. Proprietati nomen varia:
40. Hic denotat id, super quo judicetur Petitorio contenditur.
41. Et I. quidem Dominium:
42. Quod est Libera facultas disponendi;
43. De re corporali;
44. Nisi quid lege prohibetur.
45. Dominium aliud Plenam, aliud non Plenam;

46. Et

46. Et hoc Directum, aut Utile est.
 47. II. Quodcumque jus in re.
 48. III. Etiam jus ad rem.

39. **P**roprietatis etiam vocabulō in Jure non idem semper: sed aliquando, licet minus propriè, ipsamēt res denotatur, *l. Locum* 17. §. 2. ff. de *Uſufructu Gl. Interdicitum* 2. §. 2. ff. de *In-terditio*; hōc enim sensu Proprietatis dominum dicimus eum, ad quem rei dominium, uſufructu detractō, redit, Gon-zalez *in c. 1. n. 8.* aliquando ejus rei dominiū solūmmodo directum, & ab utili distīnctū significatur *arg. l. Si extraneo 46. pr. ff. de Uſufructu & l. fin. ff. de Superficie*, aliquando ēō rei dominium plenum ve-nit, ut *l. Si procurator* 13. pr. ff. de *Ad-quir. rer. dom.* & alibi non infrequenter, Quām vel dominii generatim accepti si-gnificationem ad hanc Rubricam ei tri-buit Panormit, *in c. 1. n. 2.* Sed ex sub-jectis textibus *c. Cūm Ecclesia* 3. c. *Cūm super 4. c. Cūm eo 7. & c. fin.* satis liquet, Proprietatis nomen ēā sumi latiū, ut non dominium duntaxat, sed quodcumque jus extra possessionem, super quo iudiciō Pe-titorio contendī potest, comprehendat, ut ad hanc Rubric. Vallens, *§. 1. n. 2. & Pirrhing pr. obseruant.* Quare

41. Proprietatis nomine hoc locō Im-primis & præcipū venit rei dominium propriè dictum: quod à Bartolo in *l. Sē quia vi* 17. §. 1. ff. de *Adquir. possess.* n. 4. & *JCT.* is alius, eum fecutis, generatim 42. dicitur Jus seu facultas perfectè disponen-di de re corporali tanquam sua, nisi quid lege prohibetur. *De Corporali*, inquit Bartolus. Neque id male; quia dominium caput à naturali possessione, secun-dum Nervam *JCT. om l. 1. §. 1. ff. de Ad-quir. poss.* quae rerum duntaxat corpora-lum, non etiam incorporalium est, *l. Pos-sideri* 3. pr. ff. *Rubr. cit.* Rerum itaque

incorporalium, ut servitutum, jurium co-ligandi, p̄fendantī, decimandi, benefi-cii Ecclesiastici &c. sicut non vera, sed quasi posseſſo, *l. Si quis diuturnō 10. ff. de Servit. vind. & c. Cūm Ecclesia* 3. juncta Glossā *V.* Quasi posseſſionem, hic sic non dominium p̄fesse, sed latius acceperunt, seu quasi dominium dari, cum laudato Bartolo adstruit Cuiacius *Lib. 10. Observat. cap. 16.* & crebriori calculō contentiunt alii *JCT.* i. et si ipsorum non minūs, quām aliorum DD. frequenti usu, sicut posseſſionis, sic & dominii nomen rebus etiam incorporalibus accommodetur.

Neque ex verbis, *Nisi quid lege pro- 43. bibeatur, ritē infertur, quemlibet; quod, si leges non obstant, de plerisque rebus disponere liberē posset, rerum plerarumque dominum esse;* quia verba illa exau-dienda non sunt de lege, dispositionem continentē in favorem alterius, habentis jus contrarium, quod ejusmodi disposi-tionē obstet: fed de ea, quæ in homino quidem, quem sua prohibitiōne arēstat, de re perfectē disponendi jus supponit, nihilominus tamen, ob privatum iphusmet, vel publicum totius communitatis bo-num, quasdam dispositiones ei illicitas, quasdam etiam invalidas reddit. Quod modō intellecta definitionis verba & ac-ceptum Legis verbum, sicut non cuivis re-rum quarumcunque dominium adstruunt, sic dominium & de re perfectē dispo-nendi jus non diminuunt ei, cuius lib-erāram de re dispositionē impediunt; sic enim *Quanto tempore bares parvulus,* si-ve pupillus est, quoad dispositionis de rebus suis libertatem, hujusmodi lege ademptam, *Nihil differt a servo,* licet dominus omnium sit, testē Apostolo *Ga-lat. cap. 4. V. 1.* Simili modō amentis & ebrii dominium p̄fens eorum dispositio non diminuit, vel collit; quantumvis de rebus suis disponere non valeant, cūm;

B b 2

quid de

quod de iis disponendi facultas per se ipsis competat; tum vero; quod ipsis ad tempus, aut etiam perpetua adempta, vel suspensa disponendi facultas alterius cuiuspiam favorem non spectet, Molina *Tract. 2. de J. & J. disp. 3. n. 3.* Lessius *Lib. 2. de J. & J. cap. 3. n. 9.* Zosius *in ff. de Adquir. rer. domin. n. 2.* & Haunold, *Tom. I. de J. & J. Tract. 3. n. 5.*

45. Domini celebris divisio est in Plenum & Non-plenum. Plenum sive perfectum, cui principale allata definitio concurrat, est Jus perfecte disponendi de rei proprietate & emolumentis. Non-plenum, sive imperfectum, est Jus ita disponendi de rei, vel sola proprietate, vel solis emolumentis; sic enim rei feudal & emphiteutica plenum neque ejus propriarius, neque vasallus, aut emphiteuta: sed tam hi, quam ille non plenum, sive imperfectum tantum ejus dominium habent. Unde hoc sive

46. Non-plenum dominium ulteriori partitione à Bartolo *l. cit. n. 5.* & ceteris JCT, aliud Directum, aliud Utile: & illud sive directum habere dicitur, qui solam rei proprietatem sine emolumentis, sive eā utendi & fruendi jure, sicut vg. in re feudal vel emphiteutica habet dominus directus: istic autem, sive Utile, qui sola emolumenta, sive re, salvâ ejus substantiâ, utendi, fruendi jus habet: sicut in eadem re habent vasallus & emphiteuta, *citt. Molinan. 15. Lessius n. 5. Zosius n. 5. & Haunoldus n. 17.*

Hinc tamen legitimè non infertur equi aut libri commodati plenum dominium non esse penes commodantem; cum enim contractu isto notabile & stabile jus in accipientem non transferatur, rei ad usum sibi concessa etiam secundum quid dominus propriè dici commodatarius non potest; quia modicum, quod in ea ha-

bet jus quasi pro nihilo reputatur, ut probè notant *citt. Molina n. 16. & Haunold. n. 18.* ubi uterque agnoscit, licet is, cuius fundo servitus aut census est impositus, plenus ejus dominus nihilominus habetur, pleniori tamen jure fundi dominum fore, si is omnino liber, nullus alteri esset obligatus,

Deinde Proprietatis nomine in p. 47. senti *Rubrica* venit quocunque Jus in re, ut est dignitas & beneficium quocunque, iurisdictioni, eligendi, conferendi & similia jura, c. *Cum Ecclesia 3. c. Cum super 4. c. Cum olim & c. fin. cit. uti & ulusfructus, usus, habitatio & alias servitutes; nam etiam hujusmodi rerum incorporalium proprietas, &c. licet juxta antē dicta minus strictum, latius tamen acceptum dominium seu quasi dominium datur, & aperte agnoscitur, l. *Qui usumfructum 3. ff. Si ususfr. pet. & l. Semper 3. §. 3 ff. Quod vi & clam.* Neque id immerito; cum is, cui competit, perinde, ut de re corporali dominio, de ipsis tanquam suis liberè disponendi habeat facultatem; nisi quid lege vel canone prohibetur: & qui pro ipsis agit, judiciō Petitorio ea sibi tanquam proprietario & quasi domino adjudicari petat, Maranta de *Ord. judic. p. 4. dif. 7. n. 1. & Vallenensis cit. num. 2.**

Demum eodem nomine hic venit i. 48. psum quoque Jus, quod ad Rem vocatur, ut vg. electus ad Praelaturam, ad aliud beneficium Ecclesiasticum praesentatus, ad rem sibi venditam, sed necdum traditam emptor habent; cum ad nos pertinere & quodammodo proprium videatur, in quo solumente jus ad rem, sive quorum nomine actionem habemus, ut ex *I. Bonorum 9. in fine ff. de V. S. nota Wiesenbach ad l. Verbum 81. ff. eadēm Rubr.* & judicium, quō Personali actione instituta ad electionis

electionis confirmationem in beneficio,
ad rei nobis vendite traditionem agimus.
Petitorum nucupetur à Maranta & Val-
lensi n. 1, & 2. eit.

ARTICULUS IV.

De Adquisitione Pro-
prietatis.

SUM MARI U M.

- 49. Jure Gentium Dominium adqui-
ritur I. Nativitate.
- 50. II. Captivitate rerum,
- 51. Et personarum in bello iusto.
- 52. III. Venatione, Accupio, Piscati-
one.
- 53. Fera, etiam ab alio vulnerata, est
capientia;
- 54. Saltem in dubio, an ea vulnerata,
Vel illaqueata si evasura:
- 55. Presertim si a fundi domino exima-
tur.
- 56. Contra prohibitionem feram in vi-
ario,
- 57. (Non in loco publico) capiens, te-
netur ad restitutionem,
- 58. IV. Inventione rei, que nullius,
- 59. Aut à domino pro derelicta habita-
fuit.
- 60. Bona vacantia Fisco;
- 61. Thesaurus luitis modis in proprio,
- 62. Vel in publico fundo repertus inven-
tor;
- 63. In alieno fidei eidem & fundi domi-
no;
- 64. Aliquando huic soli:
- 65. Illicitis modis inventus, saltem ex
parte, Fisco cedit.
- 66. Hodie in loco probano repertum
theaurum,
- 67. Metallifodinam &c. ex parte sibi
vendicat Princeps.

- 68. V. Alluvione fluminis, latens incre-
mentum,
- 69. Non partem terra detractione p̄r-
dio adiacientia.
- 70. VI. Insula nativitate: qua proxi-
mori,
- 71. Et aliquando utrique fluminis-ripa
cedit.
- 72. VII. Accessione alvei à flumine de-
relikti.
- 73. VIII. Specificatione.
- 74. IX. Confusione.
- 75. X. Permixtione.
- 76. XI. Intextura.
- 77. XII. Scriptione.
- 78. XIII. Pissione.
- 79. XIV. Edificatione.
- 80. XV. Implantatione.
- 81. XVI. Fructuum perceptione.
- 82. XVII. Traditione.
- 83. Jure Crvili & Canonico proditi ac-
quirendi modi.

Proprietatem strictius acceptam, si 49.
ve dominium comparandi modi,
alii à Gentium vetustiori & Na-
turali proximo: alii à Civili & re-
centiori Jure descendunt, §. Singulorum
11. Instit. de Rer. divis. & l. 1, pr. ff de
Adquir. dom. Jure Gentium, quod rerum,
Jure Naturali communium, can. Jus Na-
turale 7. dist. 1. dominii distincta sunt,
1. Ex hoc jure §. ff. de J. & f. introducti
illius acquirendi modi precipui sunt
Primò, Nativitas seu procreatio
animalium, §. Item ea, que §. Instit. de
Rer. divis. cum, quæ ex animalibus do-
minio nostro subjectis nascentur, Jure
Naturali nobis acquirantur, §. cit. & l.
Item §. 2. ff. de R. V. ut etiam partus
ancillæ; cum, qui ex ista etiam à patre
libero procreatus est, ejusdem, cuius ma-
ter, domini servituti sit subjectus, §.
Servi 4. Instit. de Jure person, quia partus
B b 3 ventrem